

THE EUROPEANS DISCOVERY OF XINA POMPEU FABRA UNIVERSITY BARCELONA

L'XINA QUE ELS EUROPEUS VAN DESCOBRIR: LA DINASTIA MING DONES I PALAUS

Una qüestió que Hongwu mai va poder controlar era la seva pròpia família. Tenia vint-i-sis fills i **setze filles**. Provant d'evitar les lluites entre ells, va decidir que cap d'ells, excepte l'hereu forçós, podria viure a la capital. I un cop que havien complit els quinze anys els enviava a viure una vida luxosa i principesca a les províncies, on el seu poder polític era nul. Tots vivien a **palaus amb un gran nombre d'eunucs al seu servei: tots els europeus que arribaven a la Xina al segle XVI** esmentaran aquests prínceps i els seus palaus.

Però aquesta vida provincial luxosa comportava certs problemes. A mesura que es disparava el **seu nombre, la família imperial suposava una major càrrega per a l'estat. Van passar de cinquanta-vuit membres l'any 1368, a vuitanta mil l'any 1604. Hi havia massa prínceps i eunucs, i tots ells completament inútils: l'estat xinès acostuma a tenir problemes amb els prínceps menors.**

Una pregunta difícil és per què hi havia tantes dones en aquests palaus? Si fem una ullada a la versió Ming de la Qinming Shanghe ma, veurem que cap dona fa una passejada pels carrers i només un escàs nombre d'elles mirant per les finestres.

Però quan ens acostem als palaus i les seves cambres d'oci, les dones són les principals caràcters. Desenes de dones vivien en les cases dels rics mercants, i sobre els palaus provincials podien comptar en centenars i en milers o fins i tot desenes de milers de persones als imperials.

Marco Polo ja s'havia adonat d'això i havia proporcionat una interpretació atractiva dels seus números creixents.

Es descriu en detall cridaner, i amb el delit d'un voyeur, el procés de selecció anual de centenars de belles verges, i la manera en què cada nit es van lliurar els joves belleses, en paquets de sis, al llit imperial.

No obstant això, el nombre limitat de fills imperials concebuts per aquests prínceps i emperadors va en contra d'aquesta imatge d'una sexualitat imperial inesgotable. El fet és que la immensa majoria d'aquestes senyores viure els seus dies de palau sense tocar: que hi eren per donar un toc de refinament i el luxe de les cambres del mascle alfa.

Una voluta xinesa del segle XVI, pintat per Qiu Ying, va capturar la vida dins d'aquests palaus provincials.

Com es pot veure en el fragment a la part inferior, totes aquestes palaus tenien el seu propi entorn, aïllats de carrers concorreguts de la ciutat. Dins el palau, entrem directament en els quarts de harem.

A la dreta, un parell de dones contemplar el món exterior, mentre que un nen petit amb entusiasme puja la tanca. Els nens van ser utilitzats com a homòlegs de matrimoni i passen tota la seva infància dins d'aquestes parets.

Una altra parella de la dona mira fora de la finestra en dues paons bonics: la vida en aquests harems era perillós i molt avorrit.

Al centre del pati ben cuidat, una altra parella de la dona admirar una roca de fantasia, i una finestra darrere d'ells s'obre a una pila de llibres: les dones que tenien interessos poguessin assolir un alt nivell de alfabetisme, perquè les bones biblioteques eren bastant habituals en els palaus.

A l'extrem esquerre d'aquest segment un parell de dones estan llegint un llibre junts.

Al centre, un gran grup de dones estan assajant amb una gran varietat d'instruments: el seu primer compromís amb la vida de palau no era el sexe, sinó l'entreteniment.

Grups de dones estan jugant a diferents jocs, ja sigui al pati o a l'interior del pavelló. En el segment superior d'un gran grup de dones es reuneixen al voltant d'un pintor que està treballant en el retrat de l'esposa principal, sota la mirada vigilant i sospitosa de dos eunucs.

Al final de l'espiral, un altre parell d'eunucs fa una ullada a les parets que envolten el recinte. A mesura que el nombre de dones del palau augmenta, també augmenta el nombre dels encarregats de la seva cura.

L'acte de la castració era tan perillós com ho va ser dolorosa, però per a aquells que es va recuperar, sent un dels eunucs era una posició amb futur. La seva funció inicial era tenir cura de les dones de l'harem, sinó que també podria servir com a agents imperials fora dels murs del palau. Encara que Hongwu va emetre una sèrie de normes que limiten el nombre i funcions dels eunucs, aquests límits i restriccions aviat es van esvaïr, i els eunucs es van infiltrar en totes les institucions, i, sovint estableixen les seves pròpies institucions paral·leles que duplicaven les oficials.

Eunucs van arribar a dominar la última cort Ming, quan s'estima que s'han numerat 80.000, i el seu poder va créixer amb els seus números. La seva tasca principal era prestar als tribunals de luxe, bellesa i seguretat, però, els eunucs eren també una amenaça per a la funció de gestionar el govern imperial dels erudits-funcionaris.

Amb el temps, alguns d'ells es van involucrar en les intrigues de palau, sovint del costat de la creació budista i en contra acadèmics encarregats d'assumptes civils. Els acadèmics el hi van tornar donant per a la posteritat un perfil negre d'ells, però val la pena recordar, que només uns pocs dels milions d'eunucs estimats per a tota la dinastia Ming, van arribar al poder i influència. I que entre aquesta minoria molts eren de valor real com els generals, els diplomàtics i els administradors.